

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 – พ.ศ.2580) จำนวน 6 ยุทธศาสตร์

1. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
2. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
4. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
5. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
6. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ

1. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

1.1 ประชาชนอยู่ดีกินดี และมีความสุข

1.2 บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกรูปแบบ

1.3 กองทัพหน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความพร้อมในการ

ป้องกันและแก้ปัญหาความมั่นคง

1.4 ประเทศไทยมีบทบาทด้านความมั่นคงเป็นที่ชื่นชมและได้รับการยอมรับโดยประชาคมระหว่าง

ประเทศ

1.5 การบริหารจัดการความมั่นคงมีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

2.1 ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

2.2 ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

3.1 คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21

3.2 สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต

4. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

4.1 สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ

4.2 กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลัง

ของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ

4.3 เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้าง

สังคมคุณภาพ

5. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

5.1 อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล

5.2 ฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการ

พัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

5.3 ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีด

ความสามารถของระบบนิเวศ

5.4 ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

6. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

6.1 ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

6.2 ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

6.3 ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดภัย รวดเร็ว และประพฤตินิชอบ

6.4 กระบวนการยุติธรรม เป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศ

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566 – พ.ศ.2570)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566 – พ.ศ.2570) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ 2 ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ 3 เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ ตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ.2561 บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ 30 กันยายน 2565 ส่งผลให้กรอบระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 เริ่มต้น ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2565 ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ.2566 – พ.ศ.2570 ซึ่งเป็นระยะ 5 ปีที่สอง ของยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งนี้การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมายของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม สามารถบ่งบอกทิศทางพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ 5 ปี ถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านทั้งสถานะของทุนในมิติต่าง ๆ บทเรียนของการพัฒนาที่ผ่านมาตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยและเงื่อนไขที่จะมีอิทธิพลต่อองค์ประกอบต่าง ๆ ของประเทศรวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวางตั้งแต่ในขั้นตอนการกำหนดกรอบทิศทางของแผนไปจนถึงการยกยกร่างแผน นอกจากนี้การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ยังอยู่ในช่วงเวลาที่ทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากการระบาดทั่วของโควิด-19 ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิต ของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ยังเป็นช่วงเวลาที่แนวโน้มของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้น การเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลกตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคงท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ให้ประเทศ

3

สามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด 4 ประการ ดังนี้

1. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยสืบสานรักษาต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงผ่านการกำหนดทิศทางพัฒนาประเทศอย่างมีเหตุผล ความพอประมาณ ภูมิคุ้มกันบนฐานของความรู้ คุณธรรม และความเพียร โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสถานการณ์และเงื่อนไข ระดับประเทศและระดับโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันใกล้ และศักยภาพของทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศให้มีความสำคัญกับการเสริมสร้างความสมดุล ในมิติต่าง ๆ ทั้งความสมดุลระหว่างการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศกับความสามารถ ในการพึ่งตนเองได้อย่างมั่นคง ความสมดุลของการกระจายโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนและพื้นที่ และความสมดุลทางธรรมชาติเพื่อให้คนอยู่ร่วมกับ

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน รวมถึงการบริหารจัดการองค์ความรู้ต่าง ๆ ของประเทศให้พร้อมรับกับความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายนอกและภายในประเทศ นอกจากนี้ในการวางแผนและการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติต้องอาศัยองค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้านและพิจารณาด้วยความรอบคอบ ควบคู่กับการยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และมุ่งมั่นผลักดันให้การพัฒนาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

2. การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว” โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน 3 ระดับ ประกอบด้วย 1) การพร้อมรับ หรือ ระดับ “อยู่รอด” ในการแก้ไขข้อจำกัดหรือจุดอ่อนที่มีอยู่ ซึ่งเป็นผลให้ประชาชน ประสบความยากลำบากในการดำรงชีวิต หรือทำให้ประเทศมีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลง จากภายนอกและภายใน รวมถึงการสร้างความพร้อมในทุกระดับในการรับมือกับสภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้น ให้สามารถฟื้นคืนสู่ภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว 2) การปรับตัว หรือ ระดับ “พอเพียง” ในการปรับเปลี่ยน ปัจจัยที่จำเป็นเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ในระดับครอบครัว ชุมชน พื้นที่ และประเทศ รวมถึงปรับทิศทางรูปแบบ และแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ และ 3) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน หรือ ระดับ “ยั่งยืน” ในการผลักดัน ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในมิติต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความสามารถของบุคคลและสังคมในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องรวมทั้งเพื่อสนับสนุนให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

3. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติโดยกำหนดทิศทางการพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่มทั้งในมิติของการมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัยสนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาสที่จะใช้ศักยภาพของตน ในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี และการมุ่งส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

4. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพเศรษฐกิจหมุนเวียนเศรษฐกิจสีเขียวโดยให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับการรักษาความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต การให้บริการ และการบริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เป้าหมายการพัฒนาประเทศ

4

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

การพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ให้สามารถก้าวข้ามความท้าทาย ที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ จำเป็นจะต้องเร่งแก้ไขจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศที่มีอยู่เดิม รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับความเสี่ยงสำคัญที่มาจากการเปลี่ยนแปลงของบริบททั้งจากภายนอกและภายใน ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรคประโยชน์จากโอกาส ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันท่วงทีด้วยเหตุนี้การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้างนโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวทันพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้น โดยอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักของการพัฒนาจำนวน 5 ประการ ประกอบด้วย

1. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรมมุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่ มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

2. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

3. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในเชิงรายได้พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบาง และผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจ และจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขัน ของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

4. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อมลพิษ ควบคู่ไปกับ การผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถ ในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุ เป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี 2593 และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิ เป็นศูนย์ภายในปี 2608

5. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยง ภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ กลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการ

5

เปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของ ภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุดมหาย

เป้าหมายที่ 1 มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

ตัวชี้วัดที่ 1.1 ผลิตภัณฑ่มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรเติบโต ร้อยละ 4.5 ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ 1.2 รายได้สุทธิต่อครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า 537,000 บาทต่อครัวเรือน

เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 1.3 พื้นที่เกษตรอินทรีย์ เพิ่มขึ้นเป็น 2.0 ล้านไร่ และพื้นที่เกษตรที่ได้รับการรับรองตาม

หลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีเพิ่มขึ้นเป็น 2.5 ล้านไร่ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 1.4 พื้นที่เพาะปลูกพืชที่ไม่เหมาะสมลดลงร้อยละ 10 เมื่อสิ้นสุดแผน

เป้าหมายที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงทางอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร

ตัวชี้วัดที่ 2.1 ภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตรวม เฉลี่ยร้อยละ 1.5 เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 2.2 มีตลาดกลางสินค้าเกษตรภูมิภาคในภาคเหนือ 2 แห่ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 แห่ง ภาคใต้ 2 แห่ง ภาคกลาง 1 แห่ง และภาคตะวันออก 1 แห่ง เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 2.3 น้ำไหลลงอ่างเก็บน้ำประเทศมีปริมาณอย่างน้อย 40,000 ล้านลูกบาศก์เมตร

ต่อปี เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 2.4 ระบบชลประทานมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 2.5 เกิดการใช้น้ำในพื้นที่เกษตรนอกเขตชลประทาน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20 ของพื้นที่

เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 2.6 มีพื้นที่ที่สามารถลดความเสี่ยงภัยน้ำท่วม-น้ำแล้ง และเกิดระบบจัดการน้ำชุมชน

จำนวนไม่น้อยกว่า 4,000 ตำบล เมื่อสิ้นสุดแผน

เป้าหมายที่ 3 การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

ตัวชี้วัดที่ 3.1 จำนวนสหกรณ์ภาคเกษตรในชั้นที่ 1 ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งสหกรณ์เพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ 18 เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 3.2 จำนวนกลุ่มเกษตรกรในชั้นที่ 1 ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกรเพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ 6 เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 3.3 จำนวนวิสาหกิจชุมชนในระดับดี ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งวิสาหกิจชุมชนเพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ 3.5 เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 3.4 ผู้ประกอบการเกษตรเพิ่มขึ้นปีละ 4,000 ราย

จุดมุ่งหมายการพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนาที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใด เรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่าง

6

เป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงได้กำหนดหมุดหมายการพัฒนา จำนวน 13 หมุดหมาย ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อน ประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจ สร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมุดหมายทั้ง 13 ประการ แบ่งออกได้เป็น 4 มิติ ดังนี้

1. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมุดหมายที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมุดหมายที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมุดหมายที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรม ดิจิทัลของอาเซียน

2. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมุดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถ แข่งขันได้

หมุดหมายที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมุดหมายที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

3. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมุดหมายที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมุดหมายที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพ

ภูมิอากาศ

4. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมุดหมายที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูงมุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน

แผนภาพที่ ๓.๑ ความเชื่อมโยงระหว่างหมุดหมายการพัฒนากับเป้าหมายหลัก

ยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะวันออกเฉียงเหนือ

- (1) ด้านการเพิ่มศักยภาพสินค้าเกษตร
- (2) ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูป
- (3) ด้านการยกระดับการท่องเที่ยว
- (4) ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ
- (5) ด้านการฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ต้นน้ำ

2. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

เป้าหมายและประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วยจังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด ได้จัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. 2566 – พ.ศ. 2570 ซึ่งมีกรอบแนวคิดการพัฒนาในระยะ 5 ปี ข้างหน้าโดยพิจารณาจากทั้งยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายรัฐบาล ศักยภาพและปัญหาความต้องการของพื้นที่ โดยได้กำหนด เป้าหมายการพัฒนา ไว้ว่า “เติบโตด้วยเศรษฐกิจแห่งอนาคต สังคมเป็นสุข สิ่งแวดล้อมยั่งยืน” กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางในระยะ 5 ปี (2566 – 2570) เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีความน่าอยู่และทันสมัย (Smart Cluster) มีเศรษฐกิจแห่งอนาคตที่เติบโตอย่างยั่งยืน ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงบนพื้นฐานทรัพยากรของกลุ่มจังหวัดโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการลงทุนการผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูง ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมทั้งภาคการเกษตร

ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ สามารถตอบสนองเชื่อมโยงความต้องการของตลาด ในอนาคตทั้งภายในและภายนอกประเทศได้อย่างโดดเด่น รวมถึงทรัพยากรมนุษย์ ชุมชน และสังคมมีศักยภาพบนฐานภูมิปัญญาความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม สามารถพึ่งพาตนเองและมีภูมิคุ้มกันในการจัดการพิบัติภัยในรูปแบบต่างๆ ได้อย่างเท่าทันดำรงชีวิตอย่างมีความสุข มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและมีความเป็นสากล

3. แผนพัฒนาจังหวัด

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด (ระยะ 5 ปี)

“ร้อยเอ็ดเมืองเกษตรอัจฉริยะ ท่องเที่ยวสร้างสรรค์ วัฒนธรรมสร้างมูลค่า สังคมพัฒนาอย่างยั่งยืน”

ตัวชี้วัดรวมความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

1. ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น
2. ประชาชนมีสุขภาพที่ดี หลุดพ้นความยากจน พึ่งตนเองได้

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาและส่งเสริมการเกษตรแบบอัจฉริยะ และอุตสาหกรรมแบบแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรสู่เกษตรมูลค่าสูง

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 สร้างเสริมขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การบริการและท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 พัฒนาคนทุกช่วงวัยและระบบนิเวศน์สนับสนุน (Ecosystem) เพื่อลดปัญหาความยากจนความเหลื่อมล้ำ มีคุณภาพชีวิตที่ดี

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 เสริมสร้างความสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมรับบริการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ และระบบเศรษฐกิจแบบ BCG อย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 เสริมสร้างความมั่นคงภายใน และยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐให้มีสมรรถนะสูง

มีตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนารวม 22 ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนา 25 แนวทาง

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2666-2570)

2.1 วิสัยทัศน์

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด มีบริการสาธารณะที่ดี เน้นการมีส่วนร่วม ทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและประโยชน์ของประชาชนอย่างยั่งยืน”

2.2 พันธกิจ

1. ส่งเสริมการจัดทำบริการสาธารณะให้ได้ประสิทธิภาพ เพื่อสร้างโอกาส สร้างอาชีพ รายได้ ยกระดับคุณภาพชีวิตให้มีความมั่นคง
2. ส่งเสริมการสร้างภูมิคุ้มกันให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ
3. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและประสานพลังทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่น

2.3 เป้าประสงค์รวม

1. ท้องถิ่นมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน
2. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาด้านเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาด้านการบริหารจัดการและส่งเสริมการมีส่วนร่วม

2.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าประสงค์

1. ท้องถิ่นมีสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่ได้มาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด

1. จำนวนโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น (จำนวน 203 แห่ง/ปี)
2. จำนวนชลประทานเพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้น (จำนวน 20 แห่ง/ปี)
3. จำนวนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการฟื้นฟู (จำนวน 20 แห่ง/ปี)
4. จำนวนสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลเพิ่มขึ้นอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น (จำนวน 5

แห่ง/ปี)

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บ พัฒนาชลประทาน และเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตรให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ และเพิ่มประสิทธิภาพบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาด้านผังเมือง การควบคุมอาคาร กำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการจราจร

กลยุทธ์ที่ 4 บริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ส่งเสริมการสร้างความรู้ความตระหนักและการเรียนรู้ของประชาชนในการฟื้นฟู ปลูกป่า การป้องกันการบุกรุกป่าต้นน้ำและพื้นที่ลุ่มน้ำและป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม

เป้าประสงค์

1. ประชาชนมีคุณภาพ มีงานทำมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ
2. ชุมชนในท้องถิ่นเป็นสังคมที่เข้มแข็ง สมานฉันท์ เกื้อกูลและเอื้ออาทรต่อกัน

10

ตัวชี้วัด

1. เด็ก/นักเรียนและเยาวชนได้รับการพัฒนาตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ร้อยละ 100
2. ประชาชนน าปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาด ารงชีวิต ร้อยละ 85
3. แรงงานได้พัฒนาสู่แรงงานมีฝีมือ ร้อยละ 50
4. ประชาชนเข้าถึงสวัสดิการด้านสาธารณสุขของรัฐ ร้อยละ 100

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาคอนกทุกช่วงวัย สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ยกกระดับคุณภาพการศึกษาทั้งในระบบ และนอกระบบ สืบทอดองค์ความรู้ ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาประชาชนในจังหวัดให้มีครอบครัวอบอุ่น ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ใช้ชีวิตแบบพอเพียง ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมให้มีระบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น สนับสนุนชุมชนต้นแบบ

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาศักยภาพแรงงาน ทั้งแรงงานในระบบ แรงงานนอกระบบและแรงงานวิสาหกิจชุมชน ไปสู่ แรงงานที่มีความรู้ มีฝีมือและความเชี่ยวชาญ

กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาศักยภาพการสังคม การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะและสภาพแวดล้อม การป้องกันและระงับการระบาดของโรคติดต่อ ป้องกันปัญหาจากยาเสพติด ส่งเสริมสุขภาพพลานามัยของประชาชน และการเข้าถึงการรักษาของผู้ด้อยโอกาสทางสังคมและประชาชนทั่วไป

กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาศักยภาพชีวิตและจิตสำนึกให้แก่วัยสูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส

กลยุทธ์ที่ 6 ยกระดับสถานพยาบาลชุมชนในพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาด้านเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น

เป้าประสงค์

1. ประชาชนหลุดพ้นปัญหาความยากจน
2. สินค้าการเกษตรของท้องถิ่นมีการเพิ่มมูลค่ามากขึ้น
3. มูลค่าผลผลิตทางการเกษตร การบริการ การผลิต การค้าเพิ่มขึ้น ร้อยละ 5 ต่อปี
4. จำนวนนวัตกรรมในท้องถิ่นเพิ่มขึ้น (จำนวน 5 โครงการ/ปี)

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมการลงทุน ส่งเสริมแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นแก่คนในชุมชน ส่งเสริมการพึ่งพา ตนเองตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดให้เป็นพื้นที่เป้าหมายทางการท่องเที่ยว การสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรหรือการท่องเที่ยววิถีไทย ส่งเสริมกลุ่มอาชีพ การบริการ การผลิต การค้า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการ บริการของจังหวัด

กลยุทธ์ที่ 3 สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร ผลิตผลของกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ส่งเสริมการใช้ปุ๋ยชีวภาพ การลดต้นทุนการผลิต และการใช้พลังงานทดแทน

11

กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาระบบการผลิตและส่งเสริมการแปรรูปสินค้าการเกษตรด้วยนวัตกรรม ให้เป็นเกษตรปลอดภัย สู่มาตรฐานสากลเกษตรอินทรีย์ เกษตรแปรรูป เกษตรอัตลักษณ์ท้องถิ่น เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสร้างนวัตกรรมใหม่เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ 5 ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตและเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาด้านการบริหารจัดการและส่งเสริมการมีส่วนร่วม

เป้าประสงค์

1. ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
2. ท้องถิ่นมีการพัฒนาตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ตัวชี้วัด

1. จำนวนประชาชนมีความสำนึกพลเมืองเพิ่มขึ้น (จำนวน ๑๒,๐๐๐ คน/ปี)

2. การมีส่วนร่วมของพลเมืองในโครงการพัฒนาต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ร้อยละ 100

3. การตอบสนองความต้องการของประชาชนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 100 กลยุทธ์ที่ 1 เพิ่มศักยภาพ

การรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยภายในจังหวัด

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมประชาธิปไตย สนับสนุนการพัฒนาประชาธิปไตยภาคพลเมือง การพัฒนา ศักยภาพผู้นำ ชุมชน เสริมสร้างวัฒนธรรมและการมีส่วนร่วมของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย

กลยุทธ์ที่ 2 เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อแก้ปัญหา การปฏิรูป และการพัฒนาท้องถิ่น ในทุก ๆ ด้านอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์ที่ 3 บริหารแบบบูรณาการและแบบประชารัฐ ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ

กลยุทธ์ที่ 4 สร้างความสงบ ความผาสุก ความมั่นคงในชีวิต อำนวยความยุติธรรม การลดความ เหลื่อมล้ำใน สังคม การสร้างโอกาสในการเข้าถึงหรือได้รับสิทธิและสวัสดิการของรัฐอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม

กลยุทธ์ที่ 5 ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและเกิด ความคุ้มค่าใน เชิงภารกิจของรัฐ เพื่อให้ประชาชนได้รับการ อำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความ ต้องการ

กลยุทธ์ที่ 6 เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภาครัฐ สร้างบุคลากรขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นให้ เป็นคนดี คนเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มุ่งมั่นและมีมืออาชีพ

3. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งเขาหลวง

3.1 วิสัยทัศน์

“ทุ่งเขาหลวงสดใส ร่วมใจกันพัฒนา การศึกษาก้าวหน้า พลานามัยเป็นเลิศ เชิดชูคุณธรรม นำการพัฒนา”

3.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม
6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
7. ยุทธศาสตร์ด้านอื่น ๆ

3.3 เป้าประสงค์

1. เพื่อพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
2. เพื่อพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต
3. เพื่อพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย
4. เพื่อพัฒนาด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว
5. เพื่อพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม
6. เพื่อการพัฒนาด้านศิลปะ วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น
7. เพื่อพัฒนาด้านบุคลากรท้องถิ่นและอุดหนุนหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

3.4 ตัวชี้วัด

1. กรณีโครงการโครงสร้างพื้นฐาน วัดคุณภาพงานจากการที่ คกก.ตรวจรับงานจ้างตรวจรับงานโดยจะต้องได้ คุณภาพงานที่ดี ไม่มีปัญหาและข้อท้วงติง
2. กรณีโครงการอื่นๆ วัดจากการบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการทุกประการ

3.5 ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
------------	----------

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	<ul style="list-style-type: none"> - การก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆในพื้นที่ เช่น ถนน สะพาน รางระบายน้ำ ท่อลอดเหลี่ยม ท่อ คสล. ท่อกระจายข้าว ระบบน้ำ อุปโภคบริโภค อาคารต่างๆ สิ่งก่อสร้างในฉาปนสถาน
2. ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต	<ul style="list-style-type: none"> - โครงการพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิตต่างๆ เช่น การช่วยเหลือผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส โครงการพัฒนาหมู่บ้านในด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต ส่งเสริมการสหกรณ์ ส่งเสริมเยาวชน สตรี อุดหนุน อปท.อื่น ส่วนราชการหรือหน่วยอื่นของรัฐ องค์กรประชาชน องค์กร การกุศล องค์กรที่จัดตั้งตามกฎหมาย เพื่อดำเนินโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต ฯลฯ - การส่งเสริมด้านการอบรม อาชีพให้แก่ประชาชนทุกระดับ เช่น ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และประชาชนทั่วไป - การส่งเสริมและช่วยเหลือด้านเกษตร - การส่งเสริมช่วยเหลือด้านที่พักให้แก่ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส - ด้านส่งเสริมด้านการศึกษาก่อนปฐมวัย ระดับประถมศึกษา - การส่งเสริมด้านสาธารณสุขให้แก่ประชาชน ตลอดจนการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อและโรคระบาดต่างๆ ส่งเสริมด้านกีฬา ด้านสาธารณสุขมูลฐาน - การส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งสถาบันครอบครัว และให้ความรู้ด้านสิทธิ

3. ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย	<p>เสรีภาพระหว่างชายหญิง</p> <ul style="list-style-type: none"> - การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในกลุ่มเยาวชน และประชาชนทั่วไป - จัดให้มีศูนย์ประสานงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตำบลทุ่งเขาหลวง ตลอดจนการให้ความช่วยเหลือด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรณีที่เกิดวุ่นฉุกเฉิน - ดำเนินการหรืออุดหนุนหน่วยงานที่ดำเนินการแก้ไขปัญหาเสพติด เพิ่มศักยภาพการปฏิบัติงานให้แก่ อปพร. ฝึกอบรมราษฎรในหมู่บ้านให้มีความรู้ ปฏิบัติงานให้ราษฎรมีความสามัคคี ประองตอง สมานฉันท์ เพื่อความมั่นคงของชาติ เพิ่มประสิทธิภาพ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและลดอุบัติเหตุบนท้องถนน ฯลฯ - การจัดหาป้ายบอกทาง ป้ายประชาสัมพันธ์ต่างๆ ตลอดจนการติดตั้งไฟกระพริบ กระจกส่องทางโค้งตามถนน - พัฒนาระบบการเมืองในระบอบประชาธิปไตย และการปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์
4. ด้านการท่องเที่ยว	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนา วางแผน ส่งเสริมการลงทุนและการพาณิชย์กรรม และส่งเสริมการท่องเที่ยว
5. ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> - การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ปลูกต้นไม้ในป่าชุมชนป่าต้นน้ำ ป่าสาธารณะ ปลูกหญ้าแฝก การกำจัดวัชพืชในหนองน้ำ อนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ แหล่งน้ำ สร้างและซ่อมแซมฝายชะลอน้ำ ตามพระราชดำริฯ เป็นต้น

6. ด้านการพัฒนาด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	- อนุรักษ์และจรรโลงไว้ซึ่งการศาสนาและวัฒนธรรม เช่น งานประเพณีวันสงกรานต์ การรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ การกวนข้าวทิพย์วันออกพรรษา บุญกุ่มข้าวใหญ่ ฯลฯ
7. ด้านอื่น ๆ	- การพัฒนาด้านบุคลากรและอุดหนุนหน่วยงานราชการที่อยู่ในเขตพื้นที่ตำบลทุ่งเขาหลวง

3.6 กลยุทธ์

1. ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- 1.1 การพัฒนาก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุง ซ่อมแซม ถนน สะพานทางเท้า ท่อระบาย ขยายเขตไฟฟ้า และไฟส่องสว่าง ก่อสร้างระบบประปา ขยายเขตประปา
- 1.2 การพัฒนาด้านสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ การบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ

2. ยุทธศาสตร์ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต

- 2.1 การพัฒนาด้านการส่งเสริมอาชีพ
- 2.2 การพัฒนาด้านสวัสดิการสังคม การส่งเสริมและพัฒนาผู้สูงอายุ การส่งเสริมและพัฒนาผู้พิการใน

ท้องถิ่น การส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่น การส่งเสริมด้านที่พักอาศัยให้แก่ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส

- 2.3 การพัฒนาด้านสาธารณสุข
- 2.4 การพัฒนาทางการศึกษา

3. ยุทธศาสตร์ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

3.1 การส่งเสริมประชาธิปไตย การพัฒนาศักยภาพผู้นำชุมชน การสนับสนุนจัดระบบ ข้อมูลข่าวสารเพื่อการพัฒนาชุมชน ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพ

3.2 งานด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในการจัดการสาธารณภัย ของผู้บริหารและข้าราชการท้องถิ่น และเตรียมความพร้อมเมื่อเกิดเหตุสาธารณภัย

3.3 งานด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย

4. ยุทธศาสตร์ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

- 4.1 การส่งเสริมการสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น/จารีต/ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

5. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

5.1 การพัฒนาด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การคุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาป่าและน้ำเป็นการร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

6. ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว

- 6.1 การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

7. ยุทธศาสตร์ด้านอื่น ๆ

7.1 การพัฒนาด้านการเพิ่มศักยภาพบุคลากรให้มีประสิทธิภาพพร้อมให้บริการประชาชนและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

3.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์

องค์การบริหารส่วนตำบล มีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 98 ตารางกิโลเมตร แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 7 หมู่บ้าน มีลักษณะทางภูมิศาสตร์มีลำห้วยตาดเดียวไหลผ่านในพื้นที่บางส่วน ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม จึงกำหนดตำแหน่งจุดยืนทางยุทธศาสตร์สำคัญไว้ ดังนี้

- 1) ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม เหมาะแก่การเพาะปลูกข้าว
- 2) เป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์และยั่งยืน
- 3) เป็นแหล่งเรียนรู้ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น

4. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

4.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งเขาหลวง

การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งเขาหลวงในปีที่ผ่านมาได้มุ่งเน้นเพื่อแก้ไขปัญหาและสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นทุก ๆ ด้านควบคู่กันไป ซึ่งผลการพัฒนาได้สำเร็จจลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้ ผลการวิเคราะห์ปัญหาความต้องการของประชาชน จากการจัดประชุมประชาคมหมู่บ้าน แผนชุมชน และจากการสำรวจ จปฐ. ของตำบลทุ่งเขาหลวง โดยรวมพบว่าจากสภาพ แวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม ของตำบลทุ่งเขาหลวง ได้ประชาคมระดมความคิดเห็น ปัญหา/ความต้องการของประชาชนมาวิเคราะห์ศักยภาพของเทศบาล โดยใช้หลักการ SWOT Analysis ซึ่งสรุปผล ดังนี้

15

จุดแข็ง (STRENGTH)

- (1) พื้นที่อุดมสมบูรณ์เป็นแหล่งปลูกข้าวเป็นผลผลิตของประชาชนในพื้นที่
- (2) มีกลุ่มต่าง ๆ ในหมู่บ้าน เช่น กลุ่มแม่บ้านตำบลทุ่งเขาหลวง กลุ่มทอผ้า กลุ่มผลิตข้าวกล้อง เป็นต้น
- (3) เป็นชุมชนมีความสมานฉันท์ และเอื้ออาทรต่อกัน
- (4) มีแหล่งเงินทุนให้บริการกู้ยืมประกอบอาชีพ
- (5) ประชาชนที่มีอาชีพทำนามีความชำนาญในการปลูกข้าวหอมมะลิ
- (6) เป็นชุมชนที่สงบ/มีการอนุรักษ์รักษาขนบธรรมเนียมวัฒนธรรม ประเพณีไว้เป็นอย่างดี ซึ่งมีงานประเพณีบุญบั้งไฟที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี

(7) ผู้พิการในชุมชนได้รับการคำแนะนำและการช่วยเหลือดูแลอย่างทั่วถึงเนื่องจาก อบต.

ทุ่งเขาหลวง มีศูนย์ดูแลผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสครบจร

- (8) เจ้าหน้าที่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงและพร้อมที่จะพัฒนาศักยภาพ

จุดอ่อน (WEAKNESS)

- (1) การคมนาคมยังไม่ดีเท่าที่ควรเนื่องจากถนนบางสายชำรุด
- (2) ถนนเพื่อการเกษตรกรรมของประชาชนในตำบลยังไม่ทั่วถึงเท่าที่ควร
- (3) มีน้ำท่วมขังถนนบางสายในฤดูฝนทำให้การสัญจรไปมาไม่ดีเท่าที่ควร
- (4) ตำบลทุ่งเขาหลวง มีพื้นที่ประมาณร้อยละ 10 มักประสบปัญหาภัยน้ำท่วมพื้นที่ทำการเกษตรอยู่เสมอ เนื่องจากพื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม ซึ่งเป็นพื้นที่รองรับน้ำจากหนองห้วยม้า อ.เมือง
- (5) ร้อยเอ็ดอ่างรัชบุรี และน้ำจากบึงกวดาบลงบึงนครซึ่งได้รับน้ำมาจากแม่น้ำชี อ.รัชบุรี ไหลตามห้วยตาดเดียวและห้วยป่าขาม เพื่อไหลลงลำน้ำชีแต่ไม่สามารถไหลลงได้ทำให้น้ำไหลเอ่อล้นลำห้วยท่วมไร่นาของราษฎรเป็นประจำ เกษตรกรทำข้าวนาปีได้ผลผลิตต่อไร่ต่ำ เนื่องจากน้ำท่วม ในฤดูแล้งไม่มีน้ำเพื่อทำการเกษตร เนื่องจากไม่มีที่เก็บกักน้ำไว้สำหรับใช้ ขาดคลองส่งน้ำ ซึ่งเป็นอุปสรรคในการพัฒนาตำบลที่จะสนับสนุนให้เกิดอาชีพ

ด้านการเกษตร เกษตรกรมักใช้สารเคมีในการปลูกพืช แม้ได้รับการแนะนำ อบรมให้เกษตรกรใช้ปุ๋ยอินทรีย์ปุ๋ยชีวภาพแต่ก็ไม่แพร่หลายนัก ซึ่งควรที่จะส่งเสริมให้แพร่หลายมากขึ้น กระตุ้นกระแสด้านอาหารปลอดภัยให้เกิดขึ้น เพื่อเป็นแหล่งอาหารโลกอีกแห่งหนึ่งของประเทศไทย

- (6) ระบบการบริหารจัดการน้ำประปาไม่เพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค เนื่องจากมีแหล่งน้ำในการผลิตน้ำประปาศูนย์ขนาดเล็กทำให้ไม่เพียงพอในการอุปโภคบริโภค และระบบประปายังไม่ดีพอมีปัญหาเรื่องน้ำมีกลิ่นและขุ่น

- (7) บ่อทิ้งขยะไม่เพียงพอทำให้ขยะล้นออกมานอกบ่อและสร้างความสกปรก มีผลส่งให้เกิดเชื้อโรคและอาจมีโรคระบาดตามมา

โอกาส (OPPORTUNITY)

(1) ประชาชนในตำบลทุ่งเขาหลวงมีรายได้เพิ่มมากขึ้นจากงานประเพณีเนื่องจากมีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมาเที่ยวจำนวนมาก

(2) ผลิตภัณฑ์จากการเย็บผ้าสามารถเป็นสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์

(3) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชาวต่างชาติชื่นชอบและสนใจในวัฒนธรรมประเพณีบุญบั้งไฟ

(4) ประชาชนในตำบลทุ่งเขาหลวงมีจำนวนผู้พิการน้อยลง และผู้พิการรู้จักวิธีป้องกันและดูแลตัวเองอย่างถูกวิธี

อุปสรรค (THREAT)

(1) ประสบปัญหาภัยธรรมชาติ

(2) ขาดงบประมาณสนับสนุนในการพัฒนาท้องถิ่น

(3) ขาดความตระหนักในการดำรงชีวิตตามเศรษฐกิจพอเพียงในครอบครัวตนเอง

(4) น้ำท่วมและภัยแล้งในช่วงทำนาปีในบางพื้นที่ที่อยู่ในตำบลทุ่งเขาหลวง และขาดระบบชลประทานในการทำนาปรัง

(5) ราคาผลผลิตตกต่ำไม่คุ้มทุน ซึ่งปัจจุบันต้นทุนการผลิตสูงมาก ไม่ว่าจะเป็นค่าแรง ค่าปุ๋ย ฯลฯ

(6) ขาดกฎหมายระเบียบบางฉบับยังไม่เอื้อประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของ อปท.

4.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

3.2.1 การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
- แนวโน้มการยกฐานะจาก อบต. เป็นเทศบาลทั่วประเทศ
- แนวโน้มการควมรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ในตำบลเดียวกันให้มีองค์กรเดียว
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้ อบต.

3.2.2 การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

AEC หรือ Asean Economics Community คือการรวมตัวของชาติในอาเซียน 10 ประเทศ โดยมี ไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา บรูไน เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้ายๆ กลุ่ม Euro Zone นั่นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์ อำนาจต่อรองต่างๆ กับคู่

ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว)

Asean จะรวมตัวเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีผลเป็นรูปธรรม ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2558 ณ วันนั้นจะทำให้ภูมิภาคนี้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก โดย AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว) หรือแนวทางที่จะให้ AEC เป็นไปคือ

1. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
2. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
3. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
4. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

จากการที่องค์กรบริหารส่วนตำบลเหล่าได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ไว้จำนวน 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

จึงวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค หรือ การเข้าสู่ AEC ที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบล
เหล่า ในยุทธศาสตร์ต่างๆ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะ
อย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่า ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการหลั่งไหลเข้า
มาของประชากรประเทศเพื่อนบ้านไม่ว่าจะเข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยว คนทำงาน หรือการอื่นใด การพัฒนา
โครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น ถนน ป้ายจราจรที่มีภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศที่จำเป็น เป็นต้น

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิต

การศึกษา

ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่คนไทยมีความเชี่ยวชาญในการสื่อสารน้อยกว่าประเทศอื่นๆในอาเซียน
ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่า จึงได้เริ่มต้นสนับสนุน ส่งเสริมการนำครูชาวต่างชาติจากมูลนิธิกระจกเงาเข้ามา
สอนภาษาอังกฤษโดยการให้อยู่กินกับชาวบ้าน โรงเรียนในพื้นที่ เพื่อนำร่องไปสู่โครงการอื่นๆในการเร่งรัดพัฒนาให้
ประชาชนในพื้นที่มีทักษะในการสนทนาภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น

สาธารณสุข

ปัญหาด้านสาธารณสุขที่สำคัญคงหนีไม่พ้น โรคติดต่อที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็น โรคเอดส์ ไข้เลือดออก SARs
ไข้หวัดนกและโรคอื่น ๆ ที่มีผลมาจากการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้ามาในไทย การค้ามนุษย์และการท่องเที่ยว มีความเสี่ยง
ต่อการปนเปื้อน การแพร่ระบาดของโรคสัตว์ปีกและโรคระบาดสัตว์

3. ยุทธศาสตร์ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

ปัญหาสังคมจะรุนแรงถ้าไม่ได้รับการวางแผนที่ดี เนื่องจากจะมีขยะจำนวนมากมากขึ้น ปัญหาการแบ่งชนชั้น
ปัญหาอาชญากรรมจะรุนแรง สถิติการก่ออาชญากรรมจะเพิ่มขึ้นอย่างมากจากชนชั้นที่มีปัญหา คนจะทำผิดกฎหมาย
มากขึ้นเนื่องจากไม่รู้กฎหมาย

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าต้องให้ความสำคัญกับการจัดระเบียบชุมชนสังคมและความสงบ
เรียบร้อยมากขึ้น เนื่องจากกฎหมายและวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติอาจมีความแตกต่างกัน ดังนั้น อาจมีการฝ่าฝืน
กฎหมายจากชาวต่างประเทศในไทยมากขึ้นทั้งโดยตั้งใจและความไม่รู้กฎหมาย อีกทั้ง อาจเกิดปัญหาอาชญากรรม ยา
เสพติด เพิ่มมากขึ้นจากการหลั่งไหลของแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในไทยมากขึ้น

4. ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว

องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าหลวง ต้องเร่งบูรณาการร่วมกับการทำงานกับโรงแรม รีสอร์ท ที่พักในพื้นที่
เพื่อพัฒนาไปสู่ความยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าว

5. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

การบุกรุกพื้นที่ป่าอาจมีมากขึ้น ด้วยสาเหตุทั้งที่เกิดจากคนไทยและชาวต่างชาติ สาเหตุที่เกิดจากคนไทยคือ
การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรทำให้ที่ทำกินไม่เพียงพอต่อความต้องการ หรือการขายที่ดินให้นายทุนต่างชาติแล้ว
ไม่มีที่ทำกินจึงต้องไปเปิดป่าใหม่ ส่วนสาเหตุจากชาวต่างชาติ อาจมีนายทุนเข้ามาทำลายทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม เช่น การตัดไม้เพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ การเข้าสัมปทานเหมืองแร่หรือทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ
อื่นๆ มลพิษจากข้อเสียข้ามแดน เช่น อาจมีขยะข้ามแดน

6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ศาสนา

อาจเกิดความขัดแย้งในการเผยแพร่ศาสนาของชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในไทยมากขึ้น เช่น อาจมีการเผยแพร่ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม อาจมีการกระทบกระทั่งกันระหว่างผู้นับถือศาสนาที่แตกต่างกัน เช่น ชาวคริสเตียนมาท่องเที่ยวในวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวและมีการลบลู้อย่างรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เป็นต้น

วัฒนธรรม

ประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN SOCIO-CULTURAL COMMUNITY) มีแผนปฏิบัติการด้านสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนระบุในแผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ที่สำคัญ คือ การพัฒนามนุษย์และการสร้างอัตลักษณ์อาเซียน ต้องสร้างความตระหนักรู้ถึงความแตกต่างในมรดกทางวัฒนธรรม เช่น มุสลิมมีอาหารที่เป็นข้อห้าม ตามธรรมเนียมบรูไนไม่มีการจับมือกับเพศตรงข้าม การใช้มือซ้ายในการส่งของหรือนามบัตรให้แก่ชาวมุสลิมถือเป็นสิ่งไม่สุภาพ เป็นต้น

7. ยุทธศาสตร์ด้านอื่น ๆ

ด้านการเมืองในระดับชาติอาจยังความขัดแย้งด้านการเมืองระหว่างรัฐสมาชิกด้วยตนเอง รวมทั้งปัญหาการก่อการร้ายที่เป็นผลมาจากการเมือง ซึ่งประเทศใดประเทศหนึ่งไม่สามารถแก้ไขได้โดยลำพัง

การบริหารภาครัฐต้องเร่งรัดพัฒนาให้ตอบสนองการให้บริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้บริการในด้านการอนุญาต อนุมัติ ต่างๆ ซึ่งต้องมีคู่มือภาษาอังกฤษ จีน เป็นต้น เพื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติที่ต้องการทำนิติกรรมต่างๆซึ่งเกี่ยวกับรัฐ เช่น การเสียภาษีบำรุงท้องที่ การเสียภาษีป้าย เป็นต้น อีกทั้งเจ้าหน้าที่ภาครัฐจำเป็นต้องพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับที่สื่อสารกับผู้ให้บริการที่เป็นชาวต่างชาติ